

derekán az említett arányszám már csak 5 % lenne!

A mai szekularizált ember számára Isten a látóhatáron kívül marad. Nyugat-Európában a filozófia és a gyakorlat „Isten halálát” hirdeti, Kelet-Európában a hivatalos ideológia az ateizmus. Mindkét oldalon – Nyugaton és Keleten – válságba jutott a tudomány és a technológia hatására kialakult kizárólagos utilitarista racionalitás. Az európai egyetemek, amelyek az egyháznak köszönhetik megszületésüket, képtelenek kidolgozni elfogadható kulturális programot. Az evangelizálásnak tehát ezzel a helyzettel kell szembenéznie Európában. Az Egyház hivatása ma az, hogy visszaadja a lelket a modern európai társadalomnak, Nyugaton éppúgy, mint Keleten. Jelen kell lennie a mai ember életében, közel kell mennie hozzá irgalmas szamaritánusként, ahogy a szentek tették. Európa evangelizálói a múltban is elsősorban a szentek voltak. A Szentlélek a Zsinaton szólt az Egyházhoz; e Zsinat szellemében kell hozzáfogni Európa új evangelizálásához.

Szabó Ferenc

LEGYEN MEG A TE AKARATOD, MIKÉPPEN MENNYBEN, AZONKÉPPEN ITT A FÖLDÖN IS

Nézd, itt vagyok, Istenem,
hogy teljesítsem akaratomat . . .

Atyánk, fogadd el imánkat. Szívünk legmélyéről fakad:
Legyen meg a te akaratod, miképpen mennyben, azonképpen itt a földön is.
Ember ezt nem kérhetné, sohasem kérhetné,
ha mielőttünk Valaki már nem fejezte volna ki ezt a kérést.
Valaki: Jézus, a te engedelmes Fiad.
Egyetlen Fiad öröktől fogva mondja Neked: Igen!
Ezt ismételtette, amikor a világba jött, már emberi szavakkal:
„Nézd, itt vagyok, Istenem, hogy teljesítsem akaratomat!”
Tulajdonképpen nem is mondott mást, Betlehemtől a Golgotáig.
Add meg, Atyánk, hogy mi is mindig így szóljunk Hozzád!
Most, és majd abban az órában, amikor mi is így kiáltunk:
„Atyánk! Beteljesedett . . . Kezedbe ajánljuk lelkünket. Amen.”

„Igen!” – az Olajfák kertjében

Atyánk! Ismerjük Jézusod gyermekkorát, a názáreti éveket.
Növekedett korban és bölcsességben,
az édes, meleg otthon titokzatos áhítatában.
Vele járunk Galilea napsütött tájain, virágos réteken,
aranylón sárguló búzamezőkön.

Egy napon azonban belépünk Vele az Olajfák kertjébe.
Oda, ahol szenvedés, kegyetlen gyötrelem vár rá.
Eljött a próba ideje. Egyszerre olyan nehéz lett elfogadni akarodat.
Atyánk! Maradj velünk ebben a szorongással teljes órában!
Barátaink szunnyadnak . . . Ránk nehezedett a magány.
Maradj most velünk, mert halálosan szomorú a lelkünk.
Küldd el vigasztaló angyalodat, taníts meg ismételnünk Jézus szavát:
„Atyám, ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy Te!”

A Szent Szűz „Igen”-je

Atyánk! Szent Fiad mindig Igen-t mondott akarodra.
Keresztje és föltámadása által
egyszer s mindenkorra itt marad földünkön az Igen.
Jézus ajkáról hangzik el, színed előtt most és örökké.
Őutána, Őbenne most már mi is kimondhatjuk: „Igen!”
Engedelmes Szívéből ő adja hozzá az erőt.
Mi tehát szent Fiad Igen-jét visszhangozzuk.
Mi Jézus Édesanyja és a mi Anyánk Igen-jét visszhangozzuk.
Minden alázat, készség, figyelem, szófogadás
– amire csak képes emberi szív –
már ott izzik roppant elszántsággal Szűzanyánk szavában:
„Legyen nekem a te igéd szerint!”
Tedd szívünkbe, tedd ajkunkra a Szent Szűz Igenjét!
Ezt mondjuk mi is!
Mondjuk még akkor is, sőt csak akkor igazán,
amikor félelmünkben vagy megdöbbenben így beszélünk Hozzád:
„Uram, miért tetted ezt velünk?!”
Atyánk, add kegyelmedet, hogy tudjuk hinni:
Nálad semmi sem lehetetlen.
Kérjük, hogy boldogan mondhassuk mi is:
„Legyen nekünk a te igéd szerint! Amen.”

Hátra van, hogy mi is kimondjuk . . .

Atyánk, a te akaratod szerint történik minden a mennyben.
A te akaratodat tette Jézus . . . a Szent Szűz . . . a szentek.
Csakhogy ez nem így van itt a földön.
Az emberek szívében nincs ott az Igen.
Te pedig tiszteled szabadságunkat:
nem fogadsz be országodba ajkunk Igenje nélkül.
Csak a mi Igenünk hiányzik,
hogy meglegyen akaratod itt a földön úgy, mint a mennyben is.

Add kegyelmedet, hogy Igent mondjunk Neked most, és amíg csak élünk. Amen.

G. Danneels
Malines-Bruxelles bíboros érseke

AZ EGYETEMES EGYHÁZ: A HELYI EGYHÁZAK KÖZÖSSÉGE

Nem úgy határozza meg a Zsinat az Egyetemes Egyházat, mint valami hatalmas világméretű szervezetet. De a helyi egyházakat sem értelmezi úgy, mint az Egyetemes Egyház élettelen, pusztán igazgatási egységeit. Nem úgy tekint a pápára sem, mint a földgolyó püspökére. A helyi püspököket sem nevezi a pápa megbízottainak. Ősi hagyományokhoz híven, úgy mutatja be a Zsinat az Egyetemes Egyházat, mint a helyi egyházak kommunióját, szerves közösségét; közülük egyik, a római egyház elnököl. Eszerint a pápa, Róma helyi püspöke, mindegyikük egységének záloga és a többi püspök pedig az ő testvére.

Különbözik a két felfogás. Az egyik csak az Egyetemes Egyház részeinek veszi a helyi egyházakat, mintha ezek nem is igényelhetnének egyediséget. A másik nézet viszont elismeri, hogy az Isten Lelke hívta életre a helyi egyházakat; ezek a helyi talajon nőnek, nemcsak a központ táplálja őket, hanem saját környezetük is.

Semmiképpen sincs a Zsinat a pápa primátusa ellen azzal, hogy kihangsúlyozza az ősi hitet, mely szerint az Egyetemes Egyház a helyi egyházak közössége. Sőt, éppen ellenkezőleg.

„Az (egyetemes) egyházi közösségen belül törvényesen léteznek részegyházak, melyek saját hagyományaikat követik, miközben sértetlenül megmarad a primátus Péter székénél“ (LG 13).

Miután a Zsinat megerősítette a primátus hittételét, segíteni igyekezett a helyi egyházaknak, hogy felpezsdüljön életük. Biztosítani akarta, hogy el ne vesszenek egy világméretű szervezetben, mint annak színtelen és kifejezés nélküli egységei. Ezért a Zsinat világosan kimondta, hogy a püspökök nem pusztán a pápa megbízottai és küldöttei. Hatalmukat a Szentlélektől kapták, aki fölszentelésükkor **rendelte őket a nép szolgálatára. A legtöbb, amit a pápa tehet, hogy kijelöli feladatukat az egyetemes közösségen belül. Ember nem adhatja meg azt, amiben csak a szentség részesíthet.**

„A püspökök maguk is a Szentlélek rendeléséből lépnek (az eredetiben positi: lettek belehelyezve) az apostolok örökébe, mint a lelkek pásztora, és a római pápával együtt, az ő fősége alatt az a küldetésük, hogy állandósítsák Krisztusnak, az örök pásztornak a művét“ (CD 2).

A Zsinat szerint egyképpen a Szentlélek jelöli ki és küldi a pápát és a püspököket. Azaz, alapjában véve a püspököket se nem jelöli ki, se nem küldi a